REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se retrimit.

Inserate
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următoarele
BIROURI de ANUNȚURI:
In Viena la M. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner, Heinrich Schalek, A. Oppelik Nachf., Anton Oppelik. In Budapesta la A. V. Golberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsebet-körut).

Prețul inserțiunilor: o serie garmond pe o coloană 10 bani pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXX.

„GAZETA" iese în fiecare zi

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminecă 4 cor. pe an.

Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 fr. pe an.
Se prenumeră la toate oficiile poștale din întru și din afară și la d-nii colectori.

Abonamentul pentru Brașov;
Administrațiunea, Piața mare târgul Inului Nr. 30. etagiu I. Pe un an 20 cor., pe șase luni 10 cor., pe trei luni 5 cor. Cu dusul acasă: Pe un an 24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor. — Un esemplar 10 bani. — Atât abonamentele, cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 21 Brașov, Sâmbătă 27 Ianuarie (9 Februarie). 1907.

Noul parlament german.

In epoca idealistă a anului 1848 s'a fost întâmplat că parlamentul din Francfurt al federațiunei germane a proclamat un fel de republică, punând în frunte ca „administrator al imperiului" (Reichsverweser) pe archiducele Johann al Austriei. Când deputațiunea parlamentului, în care erau reprezentați și Austriacii, s'a dus să-l salute ca viitor cap al statului, archiducele, care avea mare inclinare spre liberalism, i-a mulțămit și a răspuns în dialectul vienez: „Și eu sunt de credință domnilor, că lumea va deveni odată o republică" („dass die Welt amol a Republik werden wird").

Cuvintele acestea ale fericitului archiduce ni-au venit în minte când am aflat rezultatul definitiv al alegerilor parlamentare în Germania și am văzut efectul, ce l'au produs acolo în sus și în jos.

Prin ce mari, ba colosale transformări au trecut statele germane de 58 de ani încoace, de când a fost întrunit parlamentul din Francfurt și mai ales de când, după dezastrul dela Königgrätz, Austria a fost scoasă din federațiunea germană. Federațiunea germană s'a prefăcut într'un stat federal în frunte cu împăratul și cu guvernul federal, iar militarismul a ajuns la o putere ne mai pomenită, care a înrâurit puternic asupra statelor europene, ba asupra lumei întregi. Chivera prusească a fost adusă de politica bismarkiană la această însemnătate în afară. Inăuntru însă militarismul și sistemul lui de-a încorda până la estrem forțele de contribuție ale poporului, fără a-i da în schimb libertatea, ce și-o dorește cu atâta sete, au dat naștere acelor stări de nemulțămire, cari au fost până acum un pat cald și prielnic pentru sporirea ideilor și nizuințelor social-democrate. Urmarea a fost, că partidul acesta „anti-național" s'a întărit mai ales în deceniul din urmă așa de tare, încât nu erau puțini politicianii, cari vedeau printr'asta în mare grad și foarte serios amenințat dinasticismul și autoritatea monarhică în Germania.

Desastrul, ce l'a suferit la alegerile parlamentare din anul acesta tocmai partidul social-democrat, s'ar părea că va contribui la întărirea puterei imperialismului german și a „regimului personal" care era așa de mult combătut tocmai de social-democrați.

Ovațiunile, ce au fost aduse Marți seara de către poporațiunea berlineză împăratului Wilhelm înaintea palatului regal și după aceea cancelarului Bülow dar mai cu seamă răspunsurile ce le-au dat cu această ocaziune împăratul și sfetnicul său poporațiunei care i-a aclamat, ne arată cum e privit în cercurile înalte rezultatul alegerilor și în deosebi victoria ce, cam pe neașteptate, au dobândit'o guvernul tocmai față cu partidul care-i făcea mai mult năcaz și era mai amenințător pentru el, partidul social-democrat care din 79 mandate ce le-a avut în Reichstagul trecut, a rămas acum numai cu 43 mandate.

Mulțumind pentru omagiile aduse, împăratul a vorbit de mergerea umăr la umăr a celor ce vreau să-și împlinească datoria față cu patria dicând, că atunci vor trânti la pământ pe toți, cari le vor sta în cale. A apelat în deosebi la solidaritatea în luptă a tuturor confesiunilor în contra dușmanilor interni, sub cari, să știe, împăratul înțelege în rândul întâiu pe social-democrați.

Cancelarul Bülow a dis, că la alegeri a învins spiritul german, care este nemuritor. „Dacă", aduse el, „vom rămânea credincioși acestui spirit german, dacă înainte de toate junimea germană va fi pătrunsă de el, vom putea liniștit și cu bucurie privi în viitorul patriei". Mulțimea extaziată a intonat după aceasta cântecul „Deutschland, Deutschland über alles" (Germania mai presus de toate).

Cu toate acestea guvernul a învins numai pe jumătate, deoarece ținta lui Bülow era să slăbească și partidul centrului catolic, „ca să-i treacă pofta de a mai face politică mare alături cu social-democrații spre paguba patriei".

Față cu centrul politica guvernului german n'a reușit, căci partidul acesta a ieșit din alegeri cu patru mandate mai întărit de cum a fost (108 mandate față cu 104, ce le-a avut mai nainte.)

Dar constelația partidelor în noul parlament, care se va întruni peste dece dile, s'au schimbat astfel, încât se crede, că centrul catolic cu conservativii și cu alte fracțiuni mai mici, ce li se vor alătura, vor forma viitoarea majoritate, care va fi condusă de un spirit reacționar. Se crede adecă într'o împăcare a guvernului cu centrul, care îi și oferă din nou serviciile sale.

Stând astfel lucrurile, s'ar putea admite c'a fost amânată încă c'o bucată bună de timp realizarea profeției de acum 58 de ani a archiducelui Johan, nin ce privește Germania.

† Vincențiu Babeș.

Am amintit eri despre cuvântările, ce s'au ținut la înmormântarea neuitatului V. Babeș. Cea dintâiu cuvântare a rostit'o I. P. C. Sa archimandritul Augustin *Hamzeu*, arătând mai vârtos marile și neperitoarele merite ale decedatului pentru biserică.

Vorbirea aceasta o vom publica în întregime în numărul poporal. Azi dăm loc celorlalte două vorbiri ținute în numele deputaților români și a tinerimei universitare române.

Vorbirea d-lui Dr. Alex. Vaida, ținută în numele clubului deputaților.

Jalnică adunare!

E o pornire firească aceea, care se manifestă la om prin simțământul recunoștinței înaintea mormântului a acelor înaintași, cari au deschis căile largi, pe cari umblă generațiile următoare.

Vincențiu Babeș, care de azi încolo se va sălășlui în pământul rece, este dintre aceia, înaintea căruia se pleacă inimile tuturor luptătorilor noștri de pe toate terenele în semn de omagiu, în semn de recunoștință.

Noi deputații naționaliști români, în numele cărora vorbesc, ne aflăm acum la catafalcul celui mai mare deputat român, care a cerut vr'odată drepturile neamului nostru și aceasta nu în curs de câți-va ani, ci în decurs de decenii multe. Tocmai de aceea pentru noi nu e numai un act de pietate, pe care îl săvârșim de astă-dată, ci e și o înaltă datorie, pe care ni-o împlinim aducând marelui înaintaș al nostru pe terenul luptei parlamentare tributul nostru de recunoștință eternă.

Căci în adevăr, Vincențiu Babeș a a fost între cei dintâi luceferi politici ai neamului nostru, care a lucrat în această țară decenii de-alungul, neobosit.

Mare a fost Vincențiu Babeș pe terenul politic, mare i-a fost viața lui în toate faptele lui publice, — mari îi sunt meritele, ca cel dintâiu organizator al partidului național, mari ca ale celui ce a câștigat și asigurat autonomia și prin ea viitorul bisericei greco-orientale române, mari ca ale aceluia ce a fost printre cei mai mari luminători prin școală ai Bănatului românesc și al neamului întreg, mari ca ale unui literat, ale cărui merite le-a încoronat însăși Academia Română, alegându-l membru ordinar al ei, — mari, în sfârșit, ca ale unui Român care n'a avut clipe de șovăială în viața sa.

Astfel Vincențiu Babeș ne lasă tuturora o moștenire prețioasă: pilda vie a abnegațiunei pentru lucrurile mari ale neamului, pentru câștigarea cărora ori ce interes personal trebuie să dispară. Neamul nostru și familia lui a moștenit dela el acest talisman. Nu-l va nesocoti nici-odată!

Și dacă nu vom putea fi, ce a fost el, datoria noastră este a lupta din toate puterile, ca măcar să ne apropiem de el și să ducem la îndeplinire măcar o parte din marile fapte, pe care le-a săvârșit el.

Acesta ne e cuvântul, cu care ne despărțim, atât de greu, de fruntașul vieții noastre, a cărui amintire nimic nu o va șterge din inimile noastre ale tuturor!

FOILETONUL »GAZ. TRANS.«

(4)

Din farmecele Italiei.

I.

Capri — Grotta azzurra.

(Fine.)

Pe drum ne-am întâlnit și tovarășii. Veneau de vale, încântați de ceea-ce văzuseră dar osteniți de urcatul și umbletul mult pe vântul prăfos și rece.

Ei n'au avut parte să vadă peștera azură, dar au fost în orașul de sus, au văzut străzile lui frumoase, cu prăvăliile pline de roada muncei locuitorilor, au văzut și urmele povestei adevărate a trecutului glorios: au văzut ruinele tăcute ale unui măreț palat, ce se știe că a fost al împăratului Tiberiu, căci Capri era locul ales al lui, unde se avânta el în lumea muselor romane — și unde se dejosea în lumea plăcerei, unde auzea glasul mării deodată cu glasul chitarei și a fecioarelor dela curtea sa împărătească, unde la ospețe se scălda în vinurile cele mai scumpe și unde, trecând în lumea neștirei de sine, uita de rostul lumei celei adevărate...

Ce a fost atunci în viață azi nu mai este, ori e ruină... și ruinele vorbesc, povestesc tot ceea-ce au văzut și prin ceeace au trecut. Și cu evlavie ascultî la glasul lor tainic povestitor.

Și povestea o poți auzi, în liniștea sufletului. Ea te înalță, te mângâe, îți arată și descopere taina vieții, îți arată calea pe care au mers și merg toate, îți arată ținta căii. Și auzi în poveste despre întâmplări, auzi despre timpuri de avânt, de înaintare repede și despre timpuri de năcaz, de suferințe, când vecinica soarte a îndreptat căile sau a pus piedeci înaintării spiritului neamurilor.

Palatul se înălța între grădini frumoase deasupra muntelui, de unde putea privi în liniște la sânul Cumanus (azi golfo di Napoli) și la sânul Praestanus (azi golfo di Salerno). Golfuri frumoase, pe a căror țărmuri se aflau locurile căutate de aristocrația romană, mai ales în timpul împărăției. Erau locurile de scaldă, dela Baiae, Stabiae și altele. Ele sunt martore gustului de pe acele vremuri al Romanilor, în gingășia și curățenia lui nevinovată, și apoi în culmea destrăbălării lui... Au fost și sunt și azi locuri, cari cu frumsețea și farmecul, ce-l au dela mare, ademenesc, vrăjind, sufletele călătorilor...

Lungi sunt poveștile lor, dar scurtă-i vremea de a le asculta...

Au mai văzut și alte celea. Noi însă ne-am ales numai cu vizitarea bisericei de sus, care are niște lucruri de însemnătate istorică. Am intrat puțin în ea, dar am trebuit să ieșim îndată. Ne-am dus iară la trăsuri, ne-am urcat în ele. Era foarte frig pentru luna lui Aprilie, căci în acea lună ne aflam. Ne era frig cu hainele de vară pe noi, și mai ales mie, care nici vesta nu mi-o luasem. Dar mă urcai repede în trăsură, băgai mânile în buzunar, unde aveam o portocală și niște nuci, pe care în graba mare nu le putusem mânca la masă. Și așa cu mânile în buzunar și îndesuit mă așezaiu pe capră lângă vizitiu... Pornirăm la vale. Mergeam iute. Catârul trăgea bine. Cu toate că de 'ntâiași dată eram tras de un catâr, nu mă miram. Îmi plăcea, că-l vedeam cu urechile lungi, ascuțite, care-mi păreau curioase și că era împodobit. Pe cap purta o legătură de pene, ca caii dela circ.

Nu prea aveam poftă să privesc în dreapta și în stânga, dar mă uitam la mare, mă uitam la vaporul nostru, care se clătina pe valuri. Cât era de mare, îmi părea numai o luntre. Dar nu numai vaporul, toate 'mi păreau așa, chiar și insula Capri, când am privit-o dela mare, mi-a părut o stâncă, dară nu un munte, pe care, ca să-l încunjuri pe apă, îți trebue ceasuri întregi.

Ajunserăm în port, ne îmbarcarăm. Vâslarăm spre vapor și ne suirăm în el...

Soarele își deschisese puțin loc printre norii dela apus. Și razele lui luminau valurile neliniștite, pe când priveam cu plăcere la doi băieți, a căror lucru era tot lucrul omului de azi dimineață. Și ei cereau bani, ca să-i scoată din apă. Dar vezi d-ta, băieții nu se mulțumesc cu puțin. Pe când omul din portul dela Neapole se mulțumea și cu »soldi«, cu banii cei mai mici, băieții aceștia cereau lire. Și să nu-i fi păcălit cu un ban mai mic, căci își-l asvârlea îndărăt, cum eșea din apă. Lor le trebuiau numai lire și cereau mereu. Știau în toate limbile cum să zică: »una lira signore. una lira!« »Aine lira maine Here!« (Eine Lira meine Herren!) »Uen lir sör« (one lire Sir!) »Un lir, mösiö« (une lire monsieur!) și arătau cu degetul, că adecă numai una. Iute se arunca unul după ele în apă, care era foarte rece. Ieșia afară și intra iute în barcă, și iară cerea dela domni ca să-i arunce lire. Erau doi în haină de scaldă. Unul se arunca în apă, iar celălalt vâsla în luntre. Am aflat de bine să-i fac nemuritori pe o placă fotografică. Fotografia a ieșit de minune. E luată în clipa când unul sări în apă.

Călătorii de data asta nu s'au prea arătat darnici, căci băieții căpătară numai vre-o 3 lire. După ce cheltuiseră destul pe insulă, aici nu se putea aștepta mai mult dela dânșii.

Vorbirea d-lui Pompiliu Nistor, ținută în numele tinerimei universitare.

Jalnică adunare!

La jalea ce o simte întreg neamul românesc la moartea lui Vincențiu Babeș, mare între marii bărbați ai frumoasei falange de glorioșî luptătorî ai generațiilor vechî, — la prinosul de iubire și venerațiune adus lui de întreg neamul românesc prin reprezentanții bisericei noastre, precum și ai politicei naționale, — ne alăturăm prin rostul meu și noi tinerimea universitară română, cărora Vincențiu Babeș ne-a arătat prin întreaga viața sa, cum trebue să ne slujim neamul, chiar și când lupta pentru națiune pretinde jertfe însemnate, cere jertfirea binelui propriu față de binele neamului. El a luat parte la greaua muncă a înființării tuturor acelor instituții româneștî, ale căror roade le culegem noi cei de astăzî și cei de mâne.

Mai ales studenții din Budapesta avem și alte motive de a păstra vie amintirea lui. Pentru că numele lui încă e între al acelor distinșî bărbațî, de numele cărora e legată înființarea și susținerea prin cele mai grele timpurî a societății »Petru Maior«.

Pe vremurile tinereții sale, prin anii 40 cade prima închegare a studenților românî din Budapesta în societatea numită »Societatea studenților românî din Budapesta«, la înființarea căreia ia parte activă. Această societate a fost germenul Societății »Petru Maior«, care își începe viața în 1862, deci chiar pe vremea când Vincențiu Babeș se stabilește în Budapesta. In vremurile bune ca și în zilele negre ale societății el a stat în continuu în ajutorul ei cu sfatul și cu autoritatea mare, de care se bucura. De numele lui se leagă și înființarea bibliotecii societății »Petru Maior«, care e arma cea mai puternică a ei pentru ajungerea scopului ei cultural și pentru care el a dăruit prin anii 70 vre-o sută de opurî.

E natural deci, că tinerimea i-a purtat totdeauna cea mai mare iubire.

Semn al acestei iubirî și recunoștințe a fost și alegerea lui Vincențiu Babeș printre primii membrii de onoare ai societății, precum și edarea portretului lui prin 1870 pentru ca întreaga obște românească să cunoască chipul iubit al fruntașului ei.

Prin mine societatea »Petru Maior«, precum si studențimea universitară din Budapesta își pleacă inima plină de recunoștință înaintea măreției numelui acestui mort al națiunei române.

Dormî în pace bătrân venerat! Sămânța aruncată de tine își aduce roadele sale!«

Ministrul Kossuth — corteș la alegerea din Bocșa. In discursul ce l'a ținut în ședința dela 6 Februarie a dietei asupra volniciilor ce se comit de către geandarmii trimiși cu duiumul în cercul Bocșei, d-l dep. Brediceanu a făcut și o destăinuire sensațională și anume că ministrul Kossuth a adresat o circulară către alegătorii kossuthiști din cercul Bocșei în care pledează pentru alegerea jidanului Weiss.

Iată după procesul verbal stenografic al dietei, ce a zis d-l Brediceanu:

»Trebue să mai amintesc un lucru, căci este neobișnuit și nu s'a mai întâmplat în viața noastră constituțională ca un ministru să fie președintele unui partid. D-l ministru Kossuth Ferencz (*Aplauze vii*) care în acelaș timp este și președintele partidului kossuthist (*Strigăte de Eljen!*) a dat o circulară către alegătorii partidului kossuthist din Bocșa, care acolo nu-i de loc organizat (*Voci*: Va fi!) ba poate chiar nici nu există... Dar pentru ce iscălește dânsul că-i și ministru de comerciu? In cercul acela este linia ferată a statului austriac, care are conexiuni strânse cu statul. Să spunem verde, pentru funcționarii căilor ferate ajunge un singur cuvânt pentru ca ei să fie puși în neputință de a alege liber. (*Sgomot. Mișcare. Voci: Nu-i iscălit ca ministru*). ... Eu presupun că pentru aceea îmi cereți iscălitura, ca să vă convingeți, dacă Kossuth e subscris ca ministru. Poftiți și căutați în archiva partidului. Eu am aici un exemplar și aștept dela d-voastră, ca, dacă v'ați convins, să reprobați procedura lui Kossuth. (*Mare sgomot*).«

»Budapesti Hirlap« de astăzi trage la îndoială cele susținute de dep. Brediceanu. Dacă Brediceanu — zice numitul ziar — susține totuși că are la mână o astfel de circulară, pe care e iscălit Kossuth în calitate de ministru, atunci nu poate fi la mijloc decât o falsificare ordinară.«

Regularea salariilor învățătorești. Din Budapesta se anunță, că ministrul de culte și instrucțiune publică contele Apponyi va depune pe biroul dietei încă înainte de închiderea sesiunei, proiectul de lege privitor la regularea salariilor învățătorilor.

Alegerile în Austria și remanierea ministerială. Nouele alegeri pentru parlamentul austriac după legea cea nouă electorală vor fi publicate la mijlocul lui Februarie a. c. Alegerile însăși se vor face în prima jumătate a lunei lui Maiu. N'a fost posibil ca alegerile să se facă mai curând, pentru că executarea lor pe baza votului universal recere mari pregătiri și multă muncă, ce nu se poate isprăvi mai curând.

E vorba de a se face o remaniere ministerială încă înainte de alegeri. Creștinii-sociali pretind să fie și ei reprezentați în guvern printr'un ministru. Conducătorii creștini-sociali au conferit în privința aceasta cu ministru președinte Beck, care, se zice, ar fi învoit cu aceasta. E vorba ca în locul actualului ministru de justiție Dr. *Klein*, care va deveni președinte al curții de cassație să fie numit ministru de justiție Dr. *Pattai*.

Resultatul general al alegerilor din Germania.

Alegerile de balotagii în Germania s'au terminat, precum știm, cu înfrângerea partidului socialist, care a perdut în total 36 mandate, din 79 câte a deținut în sesiunea trecută. In urma acestui fapt majoritatea din sesiunea trecută, care a votat contra proiectelor secretarului de stat Dernburg, presentate în interesul politicei coloniale a Germaniei, a ajuns în minoritate și astfel proiectele amintite nu vor întâmpina greutăți în noua sesiune. Resultatul general al alegerilor se presentă astfel: 105 membrii ai partidului centrului, 58 conservativi, 54 naționali liberali, 43 social-demecrați, 28 liberali poporali, 20 din partidul imperial, 20 poloni. 15 uniunea economică, 8 agrarieni, 11 liberali, 10 în afară de partide, 7 partidul poporal german, 7 elsațieni, 5 partidul german de reforme, 1 velf și un danez.

Singurul partid care n'a perdut nici un mandat și care a câștigat încă 4 mandate nouă e cel al Polonilor.

*

Organul partidului centrului »*Germania*« constată succesul strălucit al partidului său la alegerile trecute pentru parlament. Guvernul, zice, dase parola »luptă« în contra centrului. In locul centrului însă au fost bătuți social-democrații. »Acum cancelarul samănă cu omul acela, care după ce și-a rupt un picior a strigat plin de bucurie: »Ce noroc că nu mi-am rupt gâtul!« E interesant și caracteristic că »Germania« se oferă din nou cancelarului ca partid guvernamental, cum a fost și până acuma centrul. Spune că centrul se simte acuma mai tare, dar desvoltarea naturală a lucrurilor ar trebui să ducă acuma la o »*majoritate, conservativă-clericală*«, deoarece timpul liberalismului a trecut.

»*Gazeta de Colonia*« constată și ea că campania guvernului în ce privește centrul a suferit fiasco și că partidul catolic a ieșit mai întărit din lupta parlamentară. Pentru liberali și național-liberali centrul a devenit mai amenințător. »S'a apropiat printr'asta pericolul unui *regim clerical-reacționar* și partizanii libertății politice, culturale și economice au toată cauza de a fi pe pază.«

Foaia centrului »Kölnische Volkszeitung« scrie: Centrul a dovedit, că știe călări și lupta. De aceea însă nu va lăpăda nici măcar o părticică din programul său, care servește păcii sociale, libertății politice și toleranței religioase. Subscriem deci bucuros dorința Impăratului, ca *toate confesiunile să țină laolaltă*, nu atât, firește, spre a dărâma, cât mai mult spre a zidi.

Din munții apuseni.

De pe valea Arieșului, Febr. a. c.

Pentru a vă arăta cum servesc domnii de la putere dreptul poporului român, pe care-l iubește atât de mult d-l ministru de interne Andrassy și cum țin cont de interesele lui, ca să nu fie știrbit în a și esercita drepturile sale când e vorba de a-și alege amploiații săi comunali, cu care are de lucru în fie-care zi, am onoare a vă comunica următoarele despre o alegere de notar cercual.

Notariatul cercului Oculișul-mare din vestitul comitat Turda Arieș, cercul pretorial al Trascăului, în urma retragerei fostului notar a devenit vacant publicându-se concurs pentru acel post de notar cu terminul până la 1 Februarie a. c., iar alegerea s'a pus pe ziua de 3 Februarie.

La acest post de notar au concurat mai întâiu un Maghiar și trei Români. Văzând însă d-l solgăbirău, că concurenții români sunt în majoritate și știind că după lege cel puțin 3 concurenți trebue candidați și astfel vrând nevrând ar trebui să candideze pe doi Români lângă Maghiar, în zilele din urmă, în ajunul alegerii a pus treaba la cale astfel că a căutat încă doi concurenți maghiari anume pe notarul Bihari din Lupșa și Kerekes din Șomtalău, cărora le-a demandat a concura la postul din chestiune ca astfel având trei concurenți maghiari să poată eschide pe toți trei Românii din candidație.

Aceasta i-a și succes. La 3 Februarie dimineața în ziua alegerii d-l fisolgăbirău Zarandi, pe care mai înainte l'a chemat Knöpfer, însoțit de 4 gendarmi s'a prezentat la fața locului în cancelaria notarială din Ocolișul mare, unde-l așteptau alegătorii, reprezentanța comunală a comunelor Ocolișul-mare, Runc-Lunca largă, Lunca și Vidalm, care comune *sunt curat românești și nu au nici un singur locuitor de altă naționalitate.* Incepându-se actul alegerei d-l solgăbirău comunică alegătorilor, că dânsul în înțelesul legii, care'i dă dreptul la candidare dintre 6 concurenți trei Români și trei Maghiari, candidează numai pe cei trei maghiari adecă pe Simon Iozsef. Bihari Zoltan și Kerekes Gyula.

Văzând conducătorii poporului și ceilalți alegători atâta nedreptate și obrăznicie în frunte cu preotul Nistor Manciu intră din nou în cancelaria notarială și roagă pe solgăbirău să pună și pe vr'un român în candidație. Acesta declară că dânsul nu abstă și astfel poporul întreg în frunte cu bravii lui conducătorii părăsesc locul alegerei în modul cel mai demonstrativ, dar în ordinea cea mai esemplară fără a da prilegiu la cel mai mic inconvenient.

Văzând fisolgăbirăul ținuta bărbătească și bravă a alegătorilor și văzând că nu poate amăgi nici pe un român ca să voteze cu și pentru sateliții dumnealui și că toți Românii sunt solidari, îndată a aflat expedientul a-și esecuta planul înainte făcut și care numai spre cinste nu-i poate servi. Anume a comandat la fața locului pe tutorul orfanal »rotar de profesiune« și scriitor notarial Serestelyi și pe un venetic Goldner Jenö, substitut de medic de cerc din Offenbaia. Acesta substitue două cercuri medicale anume: cercul Offenbaia și Salcina, de care se ține și Ocolișul, dar care n'a fost ales medic nici când, ci îl țin în fapt domnii de la putere, nu știu cu ce drept și ce servicii le face.

Ce să vezi? Acești doi venetici la porunca fisolgăbirăului votează pentru candidatul favorit Simon Iozsef și pe acesta îl declară de notar ales luând de la dânsul jurământul și predându-i cancelaria.

De aici poate vedea marele public român și d-l ministru Andrassy, care zice că iubește atât de mult poporul român de rând cum i-se servește acestuia dreptatea, egalitatea și cum țin samă subalternii d-lui ministru de interesele poporului român. Mai departe se poate convinge marele public român că poporul își iubește pe conducătorii săi naturali, pe care d-l ministru Andrassy îi crede că sunt »agitatori« și că la popor n'au nici o trecere.

Ca caz îmbucurător mai comic, că reprezentanțele comunale din numitele comune în înțelegere cu bravii lor conducători și sprijiniți de întregul popor vor înainta protest contra alegerei, care e ilegală, și vor arăta că faimoșii votanți nu au fost chiemați și competenți a le alege de notar pe un om, în care poporul dintr'un întreg cerc notarial nu are nici o încredere.

Ca întregire am onoarea a aduce la cunoștința publicului român un caz foarte trist ce se referă la acest act. Anume preotul român gr. or. Avram Cioran din Valea Lupșa, care este născut în comuna Vidra, unde a fost legănat și crescut marele viteaz Iancu și care de multe ori se lăuda că el e descendent de al lui Iancu, înainte de alegere a scris o epistolă bravului paroch și conducător Nistor Maniu din Ocolișul-mare, în care îi roagă să stărue și să voteze pentru candidatul maghiar Simon Iozsef.

Oare nu s'a rușinat d-l Cioran ca preot român a scrie așa ceva unui coleg, care e recunoscut de unul din cei mai vrednic preoți români și de cel mai harnic conducător al poporului nostru din munți, și care întotdeauna a dovedit că e la culmea misiunei sale ca preot și conducător al poporului nostru, gata a aduce jertfă pentru biserica și neamul nostru mult încercat? Sau a crezut că conducătorii din Ocolișul mare vor duce poporul în rătăcire și vor vota pentr'un notar străin de neamul nostru după cum a făcut D-lui când a ales de notar în Lupșa pe un Bihari în contra voinței poporului?

De încheiere notez, că concurenții români din Ocoliș sunt oameni maturi de gimnaziu și mai bine cualificați decât alesul d-lui prim-pretor.

Deputații noștri români în parlamentul maghiar ar face foarte bine, să ia notă despre acest act ilegal de alegere și la o ocaziune binevenită să arăte d-lui ministru Andrassy și parlamentului, cum se bucură și împărtășește poporul român

---

Dar toate își ajung timpul lor. Și vaporul nostru își ajunse ceasul plecării. Făcù ce face totdeauua și o apucà încet, dar clătinat de unde, înainte. Vântul părea că se domolește puțin, soarele încă ne surâdea, dar spre năcazul nostru ne păcăli în urmă rău. Marea se liniști puțin, ca să se poată juca după aceea mai așor cu noi. Cu cât ne îndepărtam mai mult, creșteau și undele. Vântul ne bătea în coaste, și ne clătina corabia în toată puterea cuvântului. Credeam că ne răsturnăm. Apa ajungea pe laturile bordului, pe care era aproape să-l părăsească câteva geamantane. Aveam de luptat cu o furtună. Multora li-se făcu stomacul Vezuviu... și arunca lavă drept în mare.

Se juca rău cu noi vântul, pe care începurăm a-l afurisi. Vă puteți închipui cum am ajuns în portul Neapolei: osteniți, chinuiți de vânt și amețiți de clătinatul cel mult. Așa ajunserăm în port, dară nu în acela, de unde am fost plecat de dimineață, ci în altul, unde ne puturăm apropia mai bine de țărm, căci a fost greu să ne luptăm în luntre cu valurile înfuriate. Am intrat în portul »Immacolatella vecchia«. Am mers cât se poate mai aproape de mal. Vântul sufla încă și aerul era plin de prav de cenușe, care ne intra în ochi făcea să ne simțim nenorociți, ne făcea să uităm de toate plăcerile ce le avuserăm la Capri și la grota albastră și să ne gândim la ai noștri de acasă, cari și ei se vor fi gândit la noi.

Fusese o zi rea. Vedeam și înțelegeam aceasta și după vorbele și mișcările corăbierilor. Au avut de isprăvit o muncă mare, până ne-au putut duce la țărm. Valurile aruncau bărcile încoace și încolo și ne stropiau mereu. Priveau cu năcaz bieții marinari la toate acestea, dar cu tot așa de mare interes le vedeam noi pentru că le vedeam de întâiaș-dată. Imi plăcea cum ne ajuta ei să sărim pe mal, apucându-ne de brațe. Doamnele mai ajungeau și cu picioarele în apă, dar un țipet ușor și mâna oamenilor le punea pe pământ sigur.

Singuri nu puteam sări, pentru-că luntrea se îndepărta și se lovia de treptele dela mal. Am fi putut cădea în apă. Iar unul dintre noi o păți cu un deget, pe care i-l strivi luntrea, lovindu-se de malul de piatră. Fugi repede la un medic, care cu toată bunăvoința și plăcerea ii spălà, cusu și-i legà rana, fără însă să-i ceară ceva, cu toate că-și petrecuse mult timp cu el.

Dar abia pășirăm pe țărmure și trebui să ducem mânile la ochi. Era pravul des din aer, care ne chinuia ochii, dar nu numai ochii ci și nasul și gura. Era cenușa cea rea, care zăcea pe drumuri, ca în timpul iernii zăpada...

Ajunserăm la casa, unde trebuia să luăm cina. osteniți și mulțumind lui Dumnezeu, că am scăpat de pravul de afară și ștergându-ne fața și ochii de el.

Cât de bine ne prinse odihna și mâncarea o poate înțelege fie-care. Bucatele au fost bune și gătite în bucătărie nemțească și după felul nemțesc, cu care eram și noi mai obicinuiți decât cu bucatele Talienilor gătite de regulă cu oleu.

Dar mai bun pentru noi a fost somnul, care ne-a odihnit și ne-a recreat de osteneala și de plăcerile de peste zi și care ne-a deșteptat în o zi de veselie în o zi de soare fără vânt fără prav, căci o ploaie ușoară răcori și curăți peste noapte aerul.

Cerul se înveselise și când deschiserăm ochii soarele ne surâdea prin sticla ferestrei. Veseli ne-am sculat și râzând în noi de înjurăturile și vorbele aruncate în vânt aseară, ne-am îndreptat cugetul nostru la vorbe bune și ne-am gândit, că e bine, ca omul să fie mulțumit totdeauna cu soartea sa, dar să și nădăjduiască totdeauna într'o soarte mai bună și în vremuri de mângăiere a sufletului său.

---

de drepturile asigurate prin vestita constituțiune maghiară și de libertatea ce nu mai are păreche pe rotogolul pământului.

Sentinela moților.

ȘTIRILE ZILEI.

— 26 Ianuarie v.

Călătoria Maj. Sale Monarchului la Praga s'a amânat, precum se anunță din Viena, până după sărbătorile Paștilor. Contrar acestei știri ziarul din Praga »Narodnie Politika« e informat, că Maj. Sa nu va călători de loc la Praga din cauze sanitare.

Serbarea aniversărei „Unirei Principatelor" la Ateneul din București. Ministerul rom. al cultelor și al instrucțiunei publice, a serbat și anul acesta ca în toți anii, Mercuri, aniversarea unirei principatelor. Sala Ateneului era plină de public și de elevi și eleve dela toate școalele din București. Serbarea a început cu imnul regal cântat de elevele asilului »Elena Doamna« și elevii seminarului central, ai liceelor »Lazăr«, »Sft. Sava« și »Mihai-Viteazul« sub conducerea d-lui G. Ștefănescu. D-l Marin Demetrescu, directorul liceului »Lazăr« a rostit o scurtă conferință despre »Unirea Principatelor«. După aceasta s'au produs corurile tuturor școalelor secundare din București, sub conducerea măeștrilor respectivi. Elevul Zottu C. Ioan din cl. VIII. a liceului »Sf. Sava« a declamat apoi poezia »Oltul« de Oct. Goga. Serbarea s'a terminat la oarele 5 p. m.

Vizita regelui Italiei în Grecia. Ziarul italian »Tribuna« află din Brindisi din informațiuni din sorginte particulară, că regele va înapoia vizita regelui George al Greciei spre finele lunei Aprilie. Regele se va îmbarca la Brindisi pe vasul »Trinacria« care va fi escortat de câteva vase de răsboiu.

Exportul de petrol al României. Europa a devenit mică pentru exportul de petrol al României. In cursul lunei Decemvrie petrolul român a luat drumul spre Asia. S'a făcut în această lună *primul export în India* de 5.465.845 de klgr. petrol rafinat. In cursul acestei luni s'au mai exportat prin Constanța *pentru Anglia*, 4 milioane 573.017 klgr. de petrol brut. — 4 milioane 119.365 klgr. petrol rafinat și 1.929.899 klgr. de benzină. Pentru *Turcia* s'au exportat tot prin Constanța, 968.155 klgr. petrol rafinat, pentru *Italia* 2.027.388 klgr. petrol rafinat, iar pentru *Franța* 20.473 petrol brut, 4.104.235 klgr. benzină și 108 699 klgr. uleiuri min. Prin râul Vadului s'au exportat pentru *Germania* 39.900 klgr. benzină. Prin Vârciorova s'au exportat pentru Italia 221,000 klgr. petrol rafinat, iar pentru Germania 382.175 klgr. benzină. Prin Burdujeni pentru Germania 599.980 klgr. benzină. Prin Cernavoda pentru *Bulgaria* 27.229 klgr. petrol brut și 14.539 klgr. benzină. Prin Giurgiu s'a exportat tot pentru Bulgaria 5.383 klgr. benzină. — Exportul de petrol din anul trecut, întrece cu mult cifra exportului din anul 1905. — »Expres«.

Prințul Liechtenstein, mareșalul curții împărătești vieneze, și-a dat demisiunea și împăratul i-a primit-o. Intr'un autograf Maj. Sa îi mulțămește pentru serviciile ce le-a adus în timp de câteva decenii casei domnitoare și numește în locul lui pe prințul Montennovo. Prințul Liechtenstein mai de mult a umblat cu gândul, a se retrage din cauza sănătății sale sdruncinate. In zilele ultime numele lui, cum știm, fusese amestecat în afacerea baronesei Schoenberger. Prințul Liechtenstein a desmințit știrile lățite despre el, declarând că nici nu cunoaște acea persoană. Afacerea aceasta foarte neplăcută pentru prințul va fi grăbit poate și ea hotărârea sa de a se retrage în penziune.

Sinuciderea unui director de bancă Din Chichinda mare se anunță, că directorul filialei de acolo abăncei naționale săsești din Brașov, Edmund *Beer*, s'a sinucis alaltăeri cu un glonte de revolver. Beer, care a cumpărat în timpul din urmă pământuri întinse, suferea de nevrastenie.

Linia de navigare română între Constanța și Alexandria. Serviciul maritim român a organizat, după cum se știe, o linie de navigare între Constanța și Alexandria (Egipt) inlesnind astfel exportul produselor române în Egipt. Se publică itinerarul liniilor. Serviciul maritim român transportă în Orient călători, poșta și mărfuri cu mare iuțeală. Linia orientală de navigare Constanța-Constantinopol-Smirna-Alexandria e în legătură cu trenurile internaționale Ostanda, Expresul Orient și Berlinul, cum și cu trenurile accelerate române. Serviciul e săptămânal. Drumul Constanța-Alexandria se face în 78 oare. Tarif redus pentru exportul cerealelor, leguminoase, făinuri, de la Brăila și Galați, via Constanța, cu destinațiune pentru porturile din Orient, deservite de bastimentele serviciului maritim român. Până acum s'au exportat în Egipt numai lemne de construcție, (în anul 1904) în valoare de 161.980 lire sterlinge. Se pot exporta, cereale, petrol, var, ciment, săpun etc. etc. Pentru înlesnirea exportului, pe lângă bastimentele serviciului nostru maritim și organizarea liniei române de navigare, se vor institui conzuli de carieră în principalele orașe ale Egiptului (în Alexandria, Cairo, Port-Said, etc.) In budgetul ministerului de externe pe exerc. 1906—1907 sunt prevăzute asemenea posturi. Aceștia au să lumineze pe producătorii și exportatorii din România, arătându-le firmele comerciale din porturile egiptene și încrederea pe care ele o inspiră comerciului internațional.

Greva culegătorilor-tipografi din Seghedin. Alaltăeri au declarat greva culegătorii-tipografi din Seghedin. Proprietarii de tipografii au luat hotărârea de a angaja pe viitor numai astfel de calfe, cari nu fac parte din societatea culegătorilor. Din cauza grevei ziarele apar deocamdată în extensiune mai mică.

In interesul comercianților și industriașilor. Biroul de informațiune comercial și industrial cu sediul în Budapesta, înființat în 1900 de ministrul de comerciu și industrie, a adresat o circulară redacțiunilor foilor din patrie, în care se atrage atențiunea clasei comerciale și industriale asupra scopului ce-l urmărește acest institut. Institutul sus amintit are de scop: înlesnirea, căutarea și mijlocirea muncei pentru calfele clasei comerciale și industriale. *Acest serviciu se face în mod gratuit*, prin care fapt scutește clasele muncitoare ale acestor branșe de a se folosi de agenți, cărora trebue să le plătească o taxă mare. Ba agenții mai comit și alte abuzuri prin faptul că posturile mai bune le oferă acelora, dela cari capătă o taxă mai mare. Deci clasa comercială și industrială, având în vedere îmbunătățirea sorții calfelor, este rugată că de câte ori se ivește lipsă în personalul ajutător să se adreseze institutului sus numit, *Strada Jozsef korut 36.*

Promoțiune sub auspiciis regis. Pe la sfârșitul lunei Februarie st. n. va fi promovat în Cluj sub *auspiciis regis* Doctor în filosofie d-l Edmund *Kuncz*, fiul directorului suprem școlar Kuncz Elek. La actul festiv va asista, precum se anunță din Cluj, însuși ministrul Apponyi.

Condamnarea admiralului Nebogatow și soți. Din Petersburg se anunță, că Țarul a aprobat sentința conziliului de războiu, prin care admiralul Nebogatow a fost condamnat la 10 ani închisoare de fortăreață.

Asupra catastrofei din comuna Pucheni (județul Muscel) se mai comunică încă următoarele amănunte: Dintre cei 16 locuitori, muncitori la fabrica d-lui Barbu Bellu, cari au fost îngropați de lavină, unul singur anume Ion Ilina, fiind prins la marginea avalanșei, a reușit, după sforțări supraomenești, să iasă de sub greaua povară ce-l apăsa. Aproape istovit de puteri sărmanul sătean s'a putut tîrî până la o colibă, unde făcând puțin foc s'a mai putut înviora. De aci Ion Ilina ducându-se în comuna Pucheni înștiință pe primar de marea nenorocire, al cărei martor a fost și din care a scăpat grație numai întâmplărei. Imediat a pornit în spre locul desastrului, un mare număr de locuitori. Șeful garnizoanei, în fruntea unei echipe de 40 lucrători au plecat și ei pentru a salva pe acele dintre victime, cari vor mai fi rămas în viață. După o muncă extraordinară, care a durat mai multe oare, zăpada fiind pe acolo de peste 4 metri, nu au putut fi scoase de sub mormanul de zăpadă decât cadavrele celor 15 săteni, cari și-au sfârșit viața într'un mod atât de groaznic. Jalea din comuna Pucheni, unde au rămas mai multe văduve și numeroși copii orfani, e de nedescris.

Pentru masa studenților români din Brașov au mai întrat următoarele contribuiri: cu *lista de colectă Nr. 10.* (Colectant: Oprea *Rodean*, stud. cl. VII. gimn.) din Săliște: Dr. Stroia, protopop, Dr. Comșa, medic, Ionel Comșa, comerciant, Iuvățătorii câte 5 cor. Algya, vice-colonel pens., Oprea Rodean, econom, Ana D. Borcia văd., câte 4 cor.; I. Banciu, comerciant, Oct. Sglimbea, funct. de bancă, I. Chirca, notar, D. Banciu, farmacist, D. St. Herța, econom, câte 2 cor.; N. N. Țintea, comerciant, D. Roșca, comerciant, Sabin Piso, funct. de bancă, D. B. Comșa, comerciant, Dumitru Cupu, D. Popa Românescu, econom, P. D. Roșca, econom, câte 1 cor. *Suma totală 51 cor.*

Cu *Lista de colectă Nr. 11*, (colectant: *I. Ignaton*, cl. VI. gimn.) C. Moldovan, Băița 1 cor., Mihai Turcin, Ormindea 80 bani, S. Pongràcz, Ormindea 1 cor., Oprean Petru, Ormindea 60 bani, Iuliu Eliu Cosma, Crăciunești 2 cor., Petru Becsa, Ormindea 40 b., Dionis Măteeș, Căinel 50 b., George Faur, Căinel 1 cor. La olaltă *total K. 7·30.*

Primească marinimoșii donatori cele mai călduroase mulțumiri. *Direcțiunea gimn. gr. or. român.*

In cancelaria advocatului Dr. Eugen Bran în Teaca (Teke) află imediat aplicare un candidat de advocat.

Concertul d-șoarei A. Umling. O cântăreață necunoscută până acum Brașovenilor a procurat publicului nostru doritor de muzică Mercuri seara momente de mare plăcere artistică. Această cântăreață este d-șoara Adela Umling, de origine din Sibiiu, care de la prima ei înfățișare ne-a câștigat în sbor simpatiile. O figură simpatică, voce de salon frumoasă și mlădioasă, un timbru clar și argintiu, școală bună, iată în scurt calitățile d-șoarei Umling. Programul concertului a fost bogat și bine ales și de la început până la sfârșit părea că prin sala de la »Gewerbeverein« adie zefirul prevestitor al primăverei, care prin intermediul vocei dulce și mlădioase a d-șoarei Umling, se furișase în sufletul asistenților, purtându-i prin sfere mai senine. E greu a spune, care din cele 17 cântece si arii le-a esecutat mai bine d-șoara Umling. Toate au plăcut și aplauzele nu mai voiau să înceteze. Publicul românesc a fost îndeoseb plăcut surprins prin cele trei frumoase compoziții ale d-lui G. Dima. »Și dacă ramuri bat 'n geam«, »Mugur, mugurel« »Știi tu mândro«, luate în program și cântate cu multă căldură și sentiment. D-șoara Umling a și fost frenetic aplaudată, încât ne-a mai cântat încă odată »Știi tu mândro«. Compozitorul R. Lassel, care a acompaniat și de astădată în mod măestru, a fost de asemenea viu aclamat.

Reușita frumoasă a concertului ne face a crede, că d-șoara Umling va mai veni pe la Brașov, unde, suntem siguri, va găsi și pe viitor multe simpatii și mulți admiratori. *r.*

Evenimentele din Rusia.

— »Agenția Westnik comunică, cumcă la *alegerile primare ale marilor proprietari din provincia Moscova* au fost aleși: principele Serbatow, președintele Uniunei adevăraților ruși, principele Alexe Galitzin și contele Gudovici Schipow, șeful partidului revoluțiunei pacifice; membrul aceluiaș partid Dukowsky și principele Paul Dolgoruky, cadet, cari erau și dânșii candidați, n'au fost aleși. Aceste alegeri nu sunt definitive pentru-că sunt numai alegeri de primul grad; rezultatul definitiv poate fi modificat în urma alegerilor din oraș.

— Agenția Westnik comunică cumcă *procurorul Sfântului Sinod* a adresat o corere conziliului de miniștri, relevând că date fiind relațiunile dintre stat și biserică, guvernul trebue, afirmând libertatea culturilor și a conștiinței, să vegheze neîncetat la observarea drepturilor privilegiate și să recunoască bisericei întreaga libertate de care s'a bucurat totdeauna cu privire la administrațiunea sa internă.

— Poliția din Petersburg a reușit să pue mâna pe o întreagă bandă organizată de escroci, cari operau în numele organizației revoluționare. Escrocii ar fi trimis în timp de 5 luni mai bine de 500 scrisori de amenințare, la diverși proprietari și oameni bine situați, cărora le cereau bani în numele revoluționarilor. Parte din cei arestați trăiau în Petersburg având legături prin corespondență cu agenții lor risipiți pe la țară, unde își făceau de obicei operațiunile.

— Tribunalul militar din Lodz a condamnat la moarte prin împușcare 3 lucrători implicați în diverse crime și furturi. Condamnații au fost Mercuri executați.

— In urma sentinței tribunalului militar din Odesa *a fost executat prin spânzurare* lucrătorul Demkin, acuzat fiind că a ucis pe un tovarăș al sau, condamnat la moarte de către organizația revoluționară. Poliția a arestat pe unul din participanții la greva școlară a elevilor excluși din clasa VI din școala de comerț de aci. Se crede că cel arestat ar fi acela care a depus bomba cu intenția de a svârli în aer școala de comerț.

— Din Novoradoms se anunța, că poliția a arestat 38 de membrii ai partidului socialist polonez, pentru-că au luat parte la o întrunire oprită de poliție. Intre cei arestați se află și trei femei. In localul întrunirei s'au găsit numeroase proclamațiuni și scrieri revoluționare.

ULTIME STIRI.

Budapesta, 8 Februarie. In ședința de eri a dietei s'a primit în a treia cetire proiectul contingentului de recruți și după aceea s'a început desbaterea proiectului de lege privitor la asigurarea contra nenorocirilor și în caz de boală a funcționarilor comerciali și industriali. Inainte de a întra în ordinea zilei ministrul *Kossuth* a răspuns la învinuirile ce i-s'au adus în ședința de alaltăeri de către dep. Brediceanu, declarând că într'adevăr a adresat alegătorilor 48-iști din cercul Bocșei un circular invitându-i să voteze pentru Weiss, dar acest circular nu l'a subscris ca ministru ci ca președinte al partidului. Kossuth declară în fine, că impiegații de la căile ferate pot să-și exerciteze dreptul de vot cu cea mai deplină libertate.(?!)

Budapesta, 8 Februarie. Dieta nu ține mâne ședință. Proxima ședință se va ținea Joia viitoare.

Viena, 8 Februarie. Starea sanitară a primarului Dr. *Lueger* s'a agravat. La dorința proprie a fost împărtășit cu sf. taine.

Carloviț, 8 Februarie. Patriarchul Brancovici a intentat proces pentru calomnie contra dep. congresual Musiczky, care l'a acuzat în plenul ședinței de escrocherie.

Roma. 8 Februarie. Ministrul marinei Mirabello a depus pe biuroul camerei un proiect prin care cere un credit extraordinar de *160 milioane lire* pentru construire de vase de răsboiu.

Diverse.

Peruca lui Rockefeller. D-l Rockefeller e miliardar, aceasta o știe toată lumea, dar el mai e ceva: e sgârcit și pleșuv. Aceste trei stări sunt pentru dânsul un izvor nesecat de năcazurĭ. Fiind miliardar, el a exploatat, fiind sgârcit, el suferă de această exploatare. Pe de altă parte, pleșuvia luĭ îl silește să poarte perucă și — perucile costă banĭ.

Anul trecut d-l Rockefeller avu o aventură neplăcută cu prilejul călătoriei sale la Paris. El purta o perucă zbîrlită, lipsită de orice eleganță, care îl făcu obiectul atențiunei, și — fie zis în treacăt — al ironiei tuturor. El își dete samă de această atenție și comandă numai decât la un mare magazin de confecțiunĭ din Paris o perucă escelentă, care în adevăr, îl făcu mai grațios și putu să meargă cu succes la Compiegne, unde avea oare-carĭ afacerĭ.

Când artistul peruchier îi prezintă nota de plată, d-l Rockefeller găsi că e cam sărată, dar o plăti cu gentileță, spunând: »Mie nu-mĭ place nicĭ-odată prisosul«.

Acum vre-o câtva timp d-l Rockefeller scrise coaforului său din Paris, să-i facă o altă perucă și să i-o expedieze în America. Coletul poștal, purtător al perucei, ajunse la vama din New-York și fu reținut acolo până la achitarea dreptului de 75 de dolarĭ.

Miliardarul refuză să plătească această notă enormă și într'o scrisoare pe care o adresa coaforului sau, îi spuse: Nu vreau să mă ruinez din cauza părului. Trimite-mĭ vechea mea perucă pe care ți-am lăsat'o. Ea o să-mĭ mai servească în casă mai ales iarna.

Coaforul se esecută și-i trimise peruca cea bătrânească. Dar și pentru acest pachet vama din Newyork pretinse tot 75 de dolarĭ.

»Peruca aceea, exclamă d-l Rockefeller, n'a prețuit atât nicĭ pe vremurĭ când era în plină splendoare! Voițĭ să mă ruinațĭ, voițĭ să mă jefuițĭ!«

Și d-l Rockefeller nu vrea să-șĭ reclame peruca și pachetul stă trist la vamă.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor respons. interim.: Victor Branisce.

„Călindarul Plugarului“

A apărut în editura tipografiei A. Mureşianu din Braşov **„Călindarul Plugarului“ pe 1907.**

Cu apariţiunea lui pe 1907 *„Călindarul Plugarului“* întră în al 15-lea an al existenţei sale, ediţia de faţă este deci o ediţie aniversară ceea-ce se înfăţişază printr'o învălitoare cu un desemn, tipărită în patru colori.

In partea întâiu a *„Călindarului Plugarului“* aducem datele calendaristice în toată estensiunea, după cari urmează îndrumările necesare, privitoare la postă, telegraf, la taxele pentru timbre, competinţe etc. Urmează apoi tabela târgurilor din Ardeal, Bănat şi ţara ungurească după datele oficiale ale ministerului ung. de comerciu. Târgurile sunt indicate atât după alfabet cât şi după lunile anului.

Partea Economică conţine următoarele articole: Rodirea şi îmbunătăţirea cucuruzului. Cum să se dedea învăţătorii la economie ca să poată da pildă bună ţăranilor (de I. Georgescu). Maşina de clocit ouă (un adevărat isvor de venit pentru popor). Claponul ca mamă crescătoare de pui înlocuitorul perfect al cloşcei—folosul şi instruarea lui (de Ales. Chira). Capra. Ocularea sau altoirea în ochiu (de An. Boldor). Douăsprezece porunci pentru îngrijirea cailor.

Partea literară are următoarele articole: Ion Cumplitu şi pustnicul-călindar (de Rodina), In munţi, poezie de Oct. Goga. Biografia lui Axentie Severu. Jubileul regelui Carol şi Expoziţia generală română din 1906 pe mai multe pagini. Cântec de Ecaterina Pitiş. Cugetările unei regine. Cuza Vodă şi moş Mitrea. Fata veche (poezie). Poveţe. Anecdote şi glume. Drăguţa diacului (poezie). Diverse.

Printe articolele de mai sus sunt mai multe ilustraţiuni reprezentând: Pe regele Alfonso al Spaniei cu soţia sa, ministrul preşedinte ungar Wekerle şi ministrul preşedinte austriac Bek, Axente Severu pe catafalc, regele Carol I. şi prinţul moştenitor Ferdinand. Apoi ilustraţiile mari înfăţişând întrarea la expoziţia română şi Arenele romane de la expoziţie.

Convins fiind că cetitorii acestui călindar îi vor face şi de rândul acesta o bună şi caldă primire, începând de la ţăranul nostru până la fruntaşul de la oraş, nu le vom înşira multe vorbe, ci îi vom învita cu frăţască dragoste să-l cumpere, să-l citească şi să-l răspândească, ca pe un călindar de care nimănuia până acuma încă nu i-a părut rău că a dat pentru el puţinii bani ce costă.

Călindarul Plugarului costă 40 bani (fileri) esemplarul plus porto postal de 10 bani.

Abonaţilor ziarului nostru, cari voesc să aibă călindarul, li-se vor trimite cu preţul de 40 bani franco. Vânzătorii cari vor desface mai multe exemplare de-odată primesc rabatul cuvenit.

Cursul la bursa din Viena.

Din 7 Februarie n. 1907.

Renta ung. de aur 4%.	114 35
Renta de corône ung. 4% . . .	95.85
Împr. căil. fer. ung. în aur $3^1/_2$% .	84 60
Împr. căil. fer. ung. în argint 4% .	95 60
Bonurĭ rurale croate-slavone . . .	96.60
Împr. ung. cu premiĭ	201 75
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Seghedin .	152 10
Renta de hârtie austr. $4^2/_{10}$ . . .	99 15
Renta de argint austr. $4^2/_{10}$ . . .	99 10
Renta de aur austr. 4%	17 30
Renta de corône austr. 4% . . .	199 15
Bonurĭ rurale ungare $3^1/_2$% . . .	89.30
Losurĭ din 1860 . . , . . .	155 50
Acţiĭ de-ale Băncei ung. de credit	16 58
Acţiĭ de-ale Băncei austr. de credit	835 —
Acţiĭ de-ale Băncei austro-ung. .	687.25
Napoleondorĭ.	19.09
Mărcĭ imperiale germane . . .	117 52
London vista	241.—
Paris vista.	95.47
Note italiene	95.50

Contul Bilanţului.

Fol. maestr.	ACTIVA:		Cor.	fl.	Fol. maestr.	PASIVA:	Cor.	fl.
380.	Numerar		8297	67	295.	Capital 1600 acţii à K. 100 .	160000	—
381.	Cambii escomptate .	274023·44			399.	Depuneri	668099	64
382.	Cambii hipotecare .	90813·67	364837	11	404.	Fond de reservă	79080	96
383.	Imprumut hipotecar		416314	50	348.	Fond special de reservă . . .	3295	88
320.	Imprumut pe obligaţii . . .		1258	—	414.	Fond de pensiuni	15255	45
374.	Efecte		3333	—	400.	Dividende neridicate	469	—
328.	Casele institutului .	96923·88			384.	Deposite	7393	24
	Amortizare $^2/_{10}$% .	193·84	96730	04	373.	Interese transitoare pre 1907 .	7794	—
	Realităţi de vânzare		31158	69	305.	Creditori	46293	50
390, 391, 393, 388.	Credit de cont-curent		21514	91	351.	Profit	20380	72
412.	Depunere proprie		45260	62				
312.	Chirie		334	—				
339.	Mobiliar	1014·55						
	Amortizare 10% .	101·45	913	10				
379, 366, 389, 392, 397.	Diverse conturi debitoare . .		18130	75				
			1008062	39			1008062	39

Contul Perdere şi Profit.

	EŞITE:		Cor.	fil.		INTRATE:	Cor.	fil.
402.	Interese de depuneri		29966	41		Intrate:		
306.	„ „ amortizare . . .		2669	50	376.	Interese de cambii	23648	91
385.	„ „ reescompt . . .		17	47	377.	„ „ hipotecă	29121	04
387.	Dare directă . . .	6784·11			401.	„ „ obligaţii	61	28
	10% dupa interese de				409.	„ „ întârziare	7319	07
	depuneri	2999·69	9783	80	360.	„ „ efecte	239	58
410.	Salare		5010	—	332.	„ „ cont-curent . . .	1428	02
378.	Relut de cuartir		1419	99	411.	Venitul realităţilor	4693	72
372.	Marce de presenţă		600	—	403.	Proviziuni	4632	32
394.	Spese curente		512	20	408.	Competinţa de scris	352	30
386.	Port-postal		114	06				
309.	Ecuivalent		126	80				
413.	Remuneraţii		600	—				
339. 328.	Amortisări		295	29				
351.	Profit		20380	72				
			71496	24			71496	24

Turda, 31 Decemvrie 1906.

Iuliu C. Vladuţiu m. p., director executiv.

Alesandru Gaia m. p., contabil.

Direcţiunea:

Iuliu Bardoşi m. p., preşedinte. *Ioan Mesaroş* m. p., v.-preşedinte. *Dr. Iuliu Popescu* m. p., *Pap Gergely* m. p., *Niculau Solomon* m. p., *Nicolau Raţiu* m. p.,

Comitetul de supraveghiare:

Simion Pop m. p., preşedinte. *Bőlőni István* m. p., *Samoil Poruţiu* m. p., *Ielinek Heinrich* m. p., *Iovian Mureşan* m. p.